

ДО ПОЩАЛЪОНА ИЛИЯ К.: ОТНОСНО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА ЗА БОЖИЕТО БИТИЕ

Един Ваш приятел постоянно Ви повтаря: „Няма Бог!“ Неговите думи Ви шибат като удари с камшик. Вие се борите за своята душа и за своя кивот. Добре сте разбрали: ако Го няма Живия и Всемогъщ Бог, Който е по-силен от смъртта, то тогава смъртта е единственият всемогъщ бог. Тогава всички живи същества са просто играчки в лапите на всесилната смърт, както мишката в лапите на гладната котка. Веднъж, развълнуван, Вие сте казали на своя окаян приятел: „Бог има, теб те няма!“. И не сте сбъркали! Защото онези, които са се отлъчили от вечния Животодател в този свят, ще бъдат отлъчени от Него и в другия. И така нито тук, нито там няма да познаят величествения Създател на всички твари. А да бъдеш разлъчен от Бога е по-лошо, отколкото изобщо да не съществува. На Ваше място аз бих му казал и това:

„Грешиш, приятелю, казвайки: „Няма Бог!“ Правилно би било да кажеш: „Аз нямам Бога“. Защото ти сам виждаш, че останалите около теб чувстват Бога, поради което и казват: „Има Бог!“ Следователно не че няма Бог, а ти Го нямаш.

Грешиш като болния, който би казал: „няма здраве на света“. Без да лъже, той би могъл да каже само: „аз нямам здраве“, но ако каже: „на света изобщо няма здраве“, това ще бъде лъжа.

Грешиш като слепеца, който би казал: „на света няма светлина“. Има светлина, целият свят е изпълнен със светлина, но той, бедният слепец, я няма. Ако искаше да каже истината, той би могъл да каже само: „аз нямам светлина“.

Грешиш като просяка, който би рекъл: „няма злато на земята“. Има злато: има го и на земята, и под земята. Който казва, че изобщо няма злато, не казва истината. Би я казал, ако рече: „аз нямам злато“.

Грешиш като злосторника, който би казал: „няма доброта на света“. В него самия няма доброта, а не в света. Затова не би сбъркал, ако каже: „аз нямам доброта“.

Така и ти, приятелю, говориш невярно, като казваш: „няма Бог!“ Защото ако ти нямаш нещо, това не означава, че никой го няма, или че го няма изобщо. И кой те упълномощи, кажи ми, да говориш от името на целия свят? Кой ти даде право да приписваш своята собствена болест на всички да налагаш на всички своята нищета?

Ако признаеш и кажеш: „нямам Бог“, то тогава ще кажеш истината думите ти ще се превърнат в изповед. Имало е, има и сега изключителни хора, които наистина нямат Бога. Но Бог ги има, има ги до последното им издихание. А ако и при последното си издихание те заявят, че няма Бог, тогава и Бог престава да ги има и ги отписва от Книгата на живота. Затова моля, приятелю мой, заради твоята душа, заради вечния Живот и Царство, заради Христовите сълзи и рани - моля те, превърни твоята горделива дръзка изповед в изповед покаяна. А какво трябва да правиш след това, ще ти каже Църквата - питай!“

Мир на теб и благословение от Бога!